

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2021:064763

Datë: 24.01.2025

Numri i dokumentit: 06755642

ARJ.nr.153/2024

GJYKATA SUPREME NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Delushe Halimi kryetare, Ragip Namani dhe Zenel Leku anëtar, me pjesëmarrjen e bashkëpunëtores profesionale Zanë Buçinca, procesmbajtëse, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditësit “M. C.” shpk, me seli në P., të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Shoqëria e Avokatëve “SCLR Partners” me seli në Prishtinë, kundër të paditurës Dogana e Kosovës (DK), me seli në Prishtinë, me bazë juridike anulim i aktit administrativ - vendimit të paditurës nr.01.3.2.2/2539 të datës 03.03.2021, duke vendosur sipas kërkesës për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor, të paditësit, ushtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë në Prishtinë, K.DH.SH.II.nr.1176/22, të datës 06.11.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur më datë 23 janar 2025, merr këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet e pa bazuar kërkesa për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor, e parashtruar nga paditësi “M. C.” shpk, me seli në P., kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë në Prishtinë, K.DH.SH.II.nr.1176/22, të datës 06.11.2023.

A r s y e t i m

Me aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë në Prishtinë, K.DH.SH.II.nr.1176/22, të datës 06.11.2023, është vendosur si në vijim: REFUZOHET si e pabazuar ankesa e paditësit “M. C.” Sh.P.K me seli në P., ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, Divizioni Fiskal, A.nr.781/21, të datës 18.01.2022, VËRTETOHET.

Kundër aktgjykimit të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Dytë në Prishtinë, K.DH.SH.II.nr.1176/22, të datës 06.11.2023, paditësi përmes të autorizuarit të tij, në afat ligjor në këtë gjykatë parashtron kërkesë për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor, me të cilën e konteston ligjshmërinë e të njëjtit për shkak të: shkeljes së dispozitave të procedurës dhe shkeljes të së drejtës materiale, me propozim që të: APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesa për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor dhe të ANULOHET Aktgjykimi i Gjykatës Komerciale të Kosovës-Dhomat e Shkallës së Dytë K.DH.SH.II.nr.1176/22, të datës

06.11.2023, dhe aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, Divizioni Fiskal, A.nr.781/21, të datës 18.01.2022, dhe çështja të kthehet në rishqyrtim dhe rivendosje në gjykatën e shkallës së parë.

Përgjigje në kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor nuk ka ushtruar pala e paditur.

Gjykata Supreme, në bazë të nenit 53 të Ligjit për Konfliktet Administrative, ka mbajtur seancën e kolegjit dhe pas vlerësimit të aktgjykimit të atakuar, dhe atij të shkallës së parë, sipas kërkesës së paditësit dhe shqyrtimit edhe të shkresave tjera të lëndës gjen se:

Kërkesa për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se me vendimin e të paditurës Dogana e Kosovës, nr.01.3.2.2/2539 të datës 03.03.2021, është refuzuar si e pabazuar kërkesa e paditësit për rishqyrtimin e vendimit nr.R-398/15.01.2021, R-696/21.01.2021 dhe R-2171/09.02.2021, të Zyrës së Brendshme Doganore Prishtina 3. Në arsyetimin e vendimit kontestues ndër të tjera theksohet se: dokumentacioni i mallit lëndor është vlerësuar si provë e pamjaftueshme sepse mungon transferi bankar, deklarata eksportuese, pra çmimet e prezantuara nuk mund të pranohen si reale, andaj në këtë kuptim Dogana e Kosovës konstaton se nuk mund të veprohet sipas kërkesës së paditësit.

Kundër vendimit të lartë cekur të paditurës Dogana e Kosovës, paditësi me padi fillon konflikt administrativ.

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin, A.nr.781/21, të datës 18.01.2022, ka vendosur si në vijim: REFUZOHET kërkesëpadia e paditësit M. C. Shpk me seli në P, si e pa bazuar. Mbetet në fuqi Aktvendimi nr.01.3.2.2/2539 i datës 03.03.2021, i Doganës së Kosovës në Prishtinë

Gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e saj arsyeton ndër të tjera se: Edhe pse pala paditëse i ka prezantuar gjykatës provat materiale si faturat e mallit, kontratën e shitblerjes, mirëpo nuk ka arrit të dëshmoj pagesën e mallit lëndor si dëshmi se është deklaruar vlera reale e mallit doganor, prandaj edhe gjykata i pranon konstatimet e cekura në arsyetimin e vendimit kontestues se dokumentacioni përcjellës i mallit është provë e papranueshme, pasi që fakti vendimtar për tu dëshmuar se është paguar vlera e deklaruar e mallit lëndor e që në këtë rast është transaksioni bankar apo çfarëdo pagese tjetër për mallin e importuar, paditësi nuk ka qenë në gjendje që ta dëshmoj me asnjë provë materiale as në procedurën administrative dhe as në këtë konflikt administrativ. Për të pranuar vlerën e paguar të transaksionit sipas metodës së parë të vlerësimit, nenit 33 të Kodit Doganor dhe të Akcizave të Kosovës, në këtë rast paditësi është dashur të dëshmoj vlerën e transaksionit të cilën ia ka paguar shitësit-eksportuesit të mallit lëndor Al Balqan Tradin Est-Emiratet e Bashkuara Arabe, Evrazia 2004OOD-Bullgaria.

Në vazhdim ka theksuar se: si rregull gjykata vendos konfliktin administrativ në bazë të fakteve të vërtetuara në procedurën administrative, dhe në bazë të nenit 81.F par.1 të Ligjit 04/L-102, në

këtë rast paditësi bart detyrimin mbi vërtetimin e fakteve që e mbështesin kërkesën e tij. Gjykata nuk mund të merr për bazë pretendimet e paditësit për ta ndryshuar një gjendje tjetër faktike nga gjendja të cilën e ka konstatuar e paditura pas ekzaminimit të mallit lëndor dhe dokumentacionit përcjellës të mallit lëndor sepse paditësi në procedurën administrative nuk ka paraqit prova të argumentuara që dëshmojnë të kundërtën e mendimit për të vlerësuar mallin sipas metodës së parë të vlerësimit, gjithashtu nuk është kontestuese nga ana e paditësit se ka paraqitur dokumentacion në përpjekje për të provuar se vlera e deklaruar është vlera e paguar për mallin lëndor, prandaj gjykata konstaton se e paditura ka aplikuar drejt dispozitat ligjore dhe ka bërë vlerësimin e mallit sipas metodës së gjashtë të vlerësimit përkatësisht neni 35 i Kodit Doganor dhe i Akcizave të Kosovës respektivisht të dhënave të disponueshme të Doganës së Kosovës.

Si fakte vendimtare që kanë ndikuar në rivlerësimin e mallit lëndor ka qenë se e paditura Dogana e Kosovës është bazuar në metodën e gjashtë të vlerësimit dosja e vlerave dhe zhdoganimeve të mëhershme. Gjykata vlerëson se provat e tilla me të cilat është rivlerësuar malli lëndor sipas dosjes së vlerave, është provë e bazuar për tu rivlerësuar malli lëndor sipas nenit 35 të Kodit Doganor dhe të Akcizave të Kosovës, prandaj gjykata konstaton se është aplikuar drejt dispozita ligjore kur është rivlerësuar malli lëndor sipas të dhënave të disponueshme. Gjykata konsideron se në këtë rast paditësi nuk ka arrit të dëshmojë vlerën e transaksionit të paguar për mallin lëndor, kështu që nuk mund të pranohen pretendimet se dokumentacioni përcjellës i mallit është në përputhje me nenin 123 të Udhëzimit Administrativ 11/2009 për implementimin e Kodit Doganor dhe të Akcizave të Kosovës.

Gjykata konsideron se vendimi i kontestuar është i qartë dhe i kuptueshëm dhe përmban arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare, të cilat i pranon edhe kjo Gjykatë, duke vlerësuar se edhe e drejta materiale është zbatuar drejt. Prandaj në bazë të gjendjes faktike, shkresave të lëndës dhe administrimit të provave, gjykata konstaton se aktvendimi nr. 01.3.2.2/2539 i datës 03.03.2021 i Doganës së Kosovës në Prishtinë, është plotësisht i drejtë dhe i bazuar në dispozitat ligjore në fuqi. Gjykata në pajtim me dispozitat ligjore të nenit 81.I par.2 pika 2.1 të Ligjit nr.04/L-102 për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit për Administratën Tatimore dhe Procedurat nr.03/L-222, ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata Komerciale-Dhomat e shkallës së dytë, me aktgjykimin e kontestuar me kërkesë, duke vendosur sipas ankesës së palës paditëse në kuptim të nenit 49 të Ligjit për Konfliktet Administrative (LKA)-së, nenit 81.H të Ligjit nr.04/L-102 për Ndryshimin dhe Plotësimin e Ligjit për administratën Tatimore dhe Procedurat nr.03/L-222 dhe nenit 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK)-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, vendosi si në dispozitiv të aktgjykimit të saj si më lartë. Në arsyetim pasi bën përshkrimin e gjendjes faktike të vërtetuar nga gjykata e shkallës së parë, bazuar në shkaqet dhe arsyet po ashtu të njëjta, qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë e pranon në tërësi si të drejtë dhe ligjor, duke vlerësuar se gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë dhe drejtë është aplikuar e drejta materiale me refuzimin e kërkesëpadisë së paditësit.

Në arsyetim thekson të aktgjykimit të saj ndër të tjera thekson se: Kolegji gjen se gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar drejtë ligjshmërinë e aktit përfundimtar- aktvendimit të Doganës së

Kosovës, të atakuar nga paditësi si në vështrim të nenit 9 dhe 44 të LKA, me të cilin aktvendim në procedurë administrative e gjithashtu edhe në procedurë gjyqësore sipas aktgjykimit të atakuar me ankesë, në mënyrë të plotë është vërtetuar gjendja faktike, se paditësi nuk ka dëshmuar me dokumentacion adekuat dhe bindës për tu dëshmuar vlera reale e paguar për mallin lëndor, dhe për tu bërë zhdoganimi sipas DUD-ve të lartcekur me metodën e parë (neni 33 të KDA), andaj me të drejtë nga Dogana e Kosovës i është kontestuar vlera e deklaruar e mallit për zhdoganim, pasi nuk ka mundur të argumentoj me prova konkrete mënyrën e pagesës për blerje në këtë drejtim gjykata nuk ka mundur të pranoj pretendimet në kërkesëpadinë e paditësit. Kolegji njëjtë si gjykata e shkallës së parë, vlerëson se Dogana e Kosovës, bazuar në faktet e cekura si më lartë me të drejtë ka aplikuar metodën e 6 (gjashtë) të vlerësimit, neni 35 i KDA-së, në bazë të dhënave të disponueshme të Doganës për mallin e njëjtë, është bërë përcaktimi i çmimit real të zhdoganimit, e jo ai i deklaruar nga subjekti me çmim më të ulët, sipas dokumenteve përcjellëse të mallit.

Pretendimet ankimore të ankuesit se nuk janë analizuar dokumentet e bashkangjitura deklaratës doganore, faturën dhe pagesën bankare e cila përputhet me vlerën e faturave përkatësisht të DUD-ve kontestues, kolegji i refuzon si të pa bazuara dhe jo me ndikim për vendosjen e çështjes në mënyrë tjetër, nga ajo që është vendosur në gjykatën e shkallës së parë, sepse Dhomat e Shkallës së Dytë, në shkresat e lëndës të paraqitura nga paditësi, nuk ka mundur të vërtetoj se është bërë pagesa për faturat e mallit doganor e që do të dëshmonte vlerën e transaksionit konform nenit 33 të Kodit Doganor dhe të Akcizave të Kosovës 03/L-109 dhe nga të cilat dokumente do të mund të konstatohet se paditësi ka paraqit dokumentacion të kompletuar dhe të harmonizuar në bazë të nenit 123 të UA 11/2009. Kolegji po ashtu vlerëson se dëshmitë në të cilat thirret në ankesë paditësi, vërtetohet se nga gjykata e shkallës së parë janë shqyrtuar në tërësi, por nuk është arrit të dëshmohet se janë prova të qëndrueshme dhe bindëse materiale, për tu dëshmuar vlera reale e mallit, andaj për shkak të metave të tyre nuk janë pranuar si të vlefshme, sepse nuk është dëshmuar vlera reale e mallit lëndor, sipas DUD-ve kontestues. Andaj, në kuptim të dispozitave nga neni 49 të LKA-së, lidhur me nenin 200 të LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, vendosi si në dispozitiv të aktgjykimit të saj.

Gjykata Supreme duke u nisur nga gjendja e tillë e çështjes si më lartë, vlerësimit të pretendimeve si në kërkesë, ekzaminimit të aktgjykimit të kontestuar dhe të shkallës së parë si dhe shkresave tjera të lëndës, vlerëson se dhomat e shkallës së dytë kanë vendosur drejtë dhe në baza ligjore me refuzimin e ankesës së paditësit dhe vërtetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë. Qëndrimin juridik të Gjykatës Komerciale por edhe të Gjykatës Themelore, në tërësi e aprovon edhe kjo gjykatë me që aktgjykimet e kontestuar nuk janë të përfshirë me shkelje të dispozitave të procedurës apo të drejtës materiale, ashtu si pretendon pala paditëse në kërkesën e tij. Aktgjykimet e kontestuar përmbajnë arsye të mjaftueshme dhe bindëse për të gjitha faktet vendimtare të vlefshme për gjykimin e drejtë të kësaj çështje, nga çka rezulton se drejtë është vërtetuar gjendja faktike me refuzimin si të pa bazuar të kërkesëpadisë së paditësit.

Bazuar në provat e administruara për mes shqyrtimit verbal dhe vlerësimit të fakteve, nga gjykatat e instancës më të ulët, ka rezultuar se vendimi i të paditurës Dogana e Kosovës, nr.01.3.2.2/2539 i datës 03.03.2021, me të cilën është refuzuar si e pabazuar kërkesa e paditësit

për rishqyrtimin e vendimit nr.R-398/15.01.2021, R-696/21.01.2021 dhe R-2171/09.02.2021 të Zyrës së Brendshme Doganore Prishtina 3, është vendim i drejtë dhe i ligjshëm.

Pretendimet e paditësit, të theksuara si në kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit gjyqësor, ku ndër të tjera thekson se: e paditura nuk ka zbatuar nenin 92 të UA 11/2009, si dhe se paditësi ka parashtruar provën, përkatësisht pagesën bankare për DUD-in kontestues në emër të faturës Q..-2., kolegji i Gjykatës Supreme, i shqyrtoi në tërësi në baza ligjore dhe i refuzoi në tërësi si të pabazuara. Gjykata, rikujton se neni 123 par.1 i Udhëzimit Administrativ nr.11/2009, liston dokumentet që duhet bashkëngjitur deklaratës doganore. Edhe sipas vlerësimit të kësaj gjykate, paditësi as pranë organit të administratës dhe as pranë gjykatës, nuk ka arritur që të argumentojë me prova konkrete vlerën reale të mallit të zhdoganuar, përkatësisht transaksionin bankar të cilin ia ka paguar shitësit-eksportuesit të mallit lëndor Al Balqan Tradin Est-Emiratet e Bashkuara Arabe, Evrazia 2004OOD-Bullgaria.

Gjykata shqyrtoj edhe pretendimet e tjera të parashtruesit të kërkesës, dhe duke u kujdesur sipas detyrës zyrtare për shkelje të dispozitave të procedurës apo zbatim të gabuar të së drejtës materiale, vlerësoj se këto pretendime janë shqyrtuar nga gjykatat e instancave më të ulëta, të njëjtat janë të pabazuara, të paqëndrueshme dhe të pa argumentuara, për një vendosje ndryshe në këtë çështje nga çka kanë vendosur gjykatat e instancave më të ulëta.

Sipas vlerësimit të kësaj gjykate, gjykatat e instancave më të ulëta kanë vepruar në baza ligjore me vendosjen e çështjes, duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të shkallës së parë, i vërtetuar në procedurë ankimore nga gjykata e shkallës së dytë. Nga gjendja si më lartë rezulton se gjykatat e instancave më të ulëta në mënyrë të drejtë kanë bërë aplikimin e dispozitave të LKA, LPK, KDAK-së. Aktgjykimet e gjykatave të instancave më të ulëta janë të qartë të kuptueshëm dhe përmbajnë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare, dhe me të drejtë kanë vlerësuar se nuk është cënuar ligji në dëm të paditësit.

Nga se u theksua si më lartë, e në bazë të nenit 54 par.1 të Ligjit për Konfliktet Administrative, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME - PRISHTINË
ARJ.nr.153/2024, më datë 23 janar 2025

B. Profesionale
Zanë Buçinca

Kryetare e Kolegjit
Delushe Halimi